

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΔΑΡΙΟΣ

έχων ήμέρας τριάκοντα και μίαν
η ήμέρα έχει ώρας 10 και η νύξ ώρας 14

1. Σάββατον. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου (†379).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον»· ἀπόλυτος «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ...»

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ ή α' στάσις τοῦ ψαλτηρίου.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAZEA*» ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ*» (δίς) καὶ «*Oὐκ ἐπησχύνθη*» (ἄπαξ), καὶ τοῦ ἀγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «*Ο ἐπωνύμως κληθεὶς*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἀγίου «*Σοφίας ἐραστής*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», προκείμενον τῆς ήμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ ἀγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα: α) «*Tὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*», Δόξα, τοῦ ἀγίου «*Ο τὴν χάριν τῶν θαυμάτων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Oὐκ ἐπησχύνθη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Eἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Mορφὴν ἀναλλοιώτως*». Ἀπόλυτος «*Ο ἐν τῇ ὄγδοῃ ήμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ήμῶν*».

* Εἰς τὰς ἑορτασίμους ἀκολουθίας μετὰ τὴν εἰσοδον τοῦ ἐσπερινοῦ συχνάκις ύπαρχουν στιχηρὰ ιδιόμελα διὰ τὴν λιτήν: κατὰ τὰς διατάξεις ὅμως τοῦ Τ.Μ.Ε. εἴθισται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς νὰ μὴ τελῆται λιτὴ ἐν τῷ ἐσπερινῷ, ἀλλὰ τὰ ιδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἴδιομελα τῆς λιτῆς, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εις τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Καθίσματα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴτα τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου, καὶ τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὅρθρου, «Ο μὴ εἰσερχόμενος» (ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου)· ό ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου», καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν είρμων) μὲ στίχον «Δόξα σοι, ό Θεὸς» καὶ τοῦ ἀγίου (ἄνευ είρμων) μὲ στίχον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ»· ἀπὸ γ' καὶ σ' ὡδῆς ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πνθμένα» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο είρμοι τῆς θ' ὡδῆς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...] Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αὖνοι κ.λπ. ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εις τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ό σαρκὶ περιτμηθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ο τῶν ὅλων Κύριος» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ὡδήν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Ιησ. Ιαν., «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται» (Κλσ. β' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαιρεῖ». [Κατὰ τὸ T.M.E., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἀγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μόστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδοκῶν χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Aἰνεῖτε*»· ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»*. Ἀπόλυσις ως ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους*

Μετὰ τὸ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», ἀπολυτίκια: τῆς ἑορτῆς «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*», καὶ τοῦ ἀγίου «*Eἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· κοντάκιον τῆς ἴνδικτου, ὥχος δ', πρὸς τὸ «*Οὐ ύψωθείς*»,

«*Οὐ τὸν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τὸν δῶν ὑπερούσιε ὅντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφόζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.*

Εὐθὺς ἡ δοξολογία (ἐπιλογὴ στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἔξῆς αἰτήσεις τῆς ἑκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τριπλοῦν «*Κύριε, ἐλέησον*», ἐξαιρέσει τῆς ἑκτης αἰτήσεως «*ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι*», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...*»

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...*»

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...*»

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστον ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.*

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου.*

* Αναλυτικαὶ διατάξεις διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπισήμων τελετῶν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «*Ἐπίσημοι Δοξολογίαι μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιτανειῶν*.

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δειθῶμεν» καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἴδιᾳ ἔξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ύπάρχων, ὁ πάσης ἑκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὅντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμίᾳ καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἰσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὅμβρους εἰρηνικὸν πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δός ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαίᾳ τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ώς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγώγησον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατόν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιούσης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ ἀπόλυτις ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδησις. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Φώτων. Σιλβέστρου Ῥώμης (†335)· Θεαγένους (†320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Σεραφεὶμ ἐν Σάρωφ (†1833). Ἡχος γ', ἐωθινὸν ζ'.

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ T.M.E. (Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων §§ 1-3) ἡ μὴ ἔօρτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ὁγίου τοῦ Μηναίου καταλιπτάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», Δόξα, «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· κοντάκιον «Ο τῶν ὅλων Κύριος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 4 «Προεόρτια ἄσματα...» (2ας Ιανουαρίου), Δόξα, τὸ προεόρτιον «Ἐρχεται πρὸς Ιορδάνην», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ιωάννη βαπτιστά...» (ζήτει τῇ 2ᾳ Ιαν. εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζον, Ζαβουλών».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζον, Ζαβουλών».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζον, Ζαβουλών».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΩΘΙΝΟΝ Εὐαγγέλιον (ζ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμων, καὶ ὁ προεόρτιος τῆς ἡμέρας «Αἰσθανόμενος τὴν τοῦ Κυρίου» ἄνευ είρμων καὶ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' φόδης μόνον τὸ προεόρτιον μεσῷδιον κάθισμα «Ἄόρατε Θεέ». Ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ είρμος «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»* καὶ τὸ προεόρτιον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια 4 «*Ai ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε*», εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ιορδάνου καὶ Ἐρμωνίου*», β) «*Ἐλ̄δόν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἰλ̄δόν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν*», Δόξα, τὸ ζ' ἔωθινὸν «*H ὅντως εἰρήνη*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φῶδης τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ἐνέφραινέσθω τὰ οὐράνια*», «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρέιθροις σήμερον*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «*Nῆφε ἐν πᾶσι*» (Β' Τιμ. δ' 5-8) –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ– Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «*Ἄρχῃ τοῦ εὐαγγελίου Ιησοῦ Χριστοῦ*» (Μρ. α' 1-8).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Εξαιρέτως τὸ *Ἄξιον ἐστίν*. Κοινωνικὸν «*Αἴνεῖτε*»· «*Ἐλ̄δομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. *Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.*

2. *Εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Nῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (βλέπε T.M.E., Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.*

* Επειδὴ τὸ κείμενον τοῦ ζ' ἀναστασίμου ἐξαποστειλαρίου δημοσιεύεται πολλαχοῦ μὲ λάθη, παρατίθεται ἐνταῦθα διωρθωμένον.

«*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, σῶτερ εἰ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχεις, καὶ μέσον στὰς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω, ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει».*

3. Άποδεκατης μέχρι 5 Ιανουαρίου, ἐὰν τοπικῶς ἔορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ είρμοι τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

3. Δευτέρα (προεόρτια τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. ('Εβρ. γ' 5-11, 17-19).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτ. διακαινησίμου ('Ιω. α' 18-28).

4. Τρίτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἀγίων 70 ἀπόστολων, Θεοκτίστου ὁσίου. Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ (†1964).

Ἄπόστολος: παραλειφθείς, Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5).

Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Μτθ. γ' 1-6).

5. Τετάρτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων (†305), Συγκλητικῆς ὁσίας (†350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν είρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεστρέφετο ποτὲ» (ἄπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλη) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι. Εἰς τὴν α' ὥραν «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον (Τ.Μ.Ε., 6η Ιαν., §1)· ἀπολυτίκιον «Ἀπεστρέφετο ποτέ». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ', τῆς ζ' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾶ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατζίου»).

“Ωρα θ’. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει εἰς ἥχον πλ. α' Δόξα Πατρί, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἴσταμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῆς καὶ κατὰ τὸ ὑφος τοῦ Ἀποστόλου ὄλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην» (ό πρῶτος στίχος «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην...») καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «Καὶ δεῦρο στῆθι

μεθ' ἡμῶν» ἐπαναλαμβάνονται τρίς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἄπαξ), καὶ εἴτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἴτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυτις. Εἴτα ἐν συνεχείᾳ ἄρχεται

**‘Ο μέγας ἐσπερινὸς τῆς ἑορτῆς
τῶν Θεοφανείων μετὰ τῆς θείας λειτουργίας
τοῦ μεγάλου Βασιλείου.**

«Ἐύλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 4 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὑπέκλινας κάραν». Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρόν»· προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ’ εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ ά ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· μετ’ αὐτὸ ὁ ά χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ́ ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β́ χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς’ (66ον) ψαλμοῦ, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β́ χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» ὀλόκληρον. Εἴτα τὸ έ ἀνάγνωσμα «Ἐπεν Ήλίας»· μετ’ αὐτὸ ὁ β́ χορὸς τὸ μετὰ τὸ ζ́ ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ ά χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ηβ’ (92ον) ψαλμοῦ, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ά χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» ὀλόκληρον. Άκολουθεῖ τὸ ζ́ ἀνάγνωσμα «Παρεγένετο Νεεμάν», μετὰ τὸ ὁποῖον «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὄτι ἄγιος εἶ, ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Απόστολος: τοῦ ἐσπερινοῦ, «Ἐλεύθερος ὡν ἐκ πάντων» (Α΄ Κορ. θ’ 19-27)· Εὐαγγέλιον: τῆς θ́ ὥρας, «Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ» (Λκ. γ’ 1-18).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ιδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ιερέως ὁ μέγας Ἅγιασμός, ως εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἅγιασμοῦ ὁ ιερεὺς βαπτίζει τρις ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὅρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε», τὸ ὄποιον ἐπαναλαμβάνοντας οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἴτα φαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων (κατ’ ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὸ κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον». Εἴτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ νὰ ἀγιασθῇ, ἐνῷ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ιδιόμελον «Ἄνυμνήσωμεν οἱ πιστοί».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. «Ο ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννον βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστείᾳ.

6. Πέμπτη. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελα (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ τὰ ιδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ως μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν· εἴτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» (γ'). [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου», τὸ προκείμενον «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ως ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ ἀμφότεροι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν είρμῶν) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἑκάστῃ ὥδῃ τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ὥδῆς ἡ ὑπακοὴ «Ὥτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου»· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Αντὶ τοῦ *Tὴν τιμιωτέραν*, οἱ είρμοι καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἴτα οἱ είρμοι (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Toῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον*»* καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «*Νάματα ιορδάνια*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον ὁ Χριστός*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτικιον «*Ἐν Ιορδάνῃ*» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Εύλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου*· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθείς...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικιον «*Ἐν Ιορδάνῃ*», κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Οσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: δῆς Ἰαν., «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραγίνεται ὁ Ιησοῦς*» (Μτθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είριμὸς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...* Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτηρίος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν τὸ φῶς τὸ Ἐν Ιορδάνῃ*.

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» κ.λ.π. καὶ τελείται ὁ μέγας Άγιασμὸς ὡς χθές, ἀλλὰ κοντάκιον τὸ «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Απόλυτις τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1) *Tὸ Μηναῖον, τὸ ἰσχῦν Τυπικὸν Βιολάκη (T.M.E. Ιαν. 6, §3)* καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ Τυπικὰ ὄριζοντα τὸν μέγαν Άγιασμὸν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ καὶ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ T.M.E. (Ιαν. 6η, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεται ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἔχυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

* Όσάκις ὑπάρχουν 6 στιχηρὰ διὰ τοὺς αἰνους, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Toῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς*» καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ μὲ τοὺς στίχους τῶν αἰνῶν, χωρὶς νὰ προσθέτωμεν ἑτέρους στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, διότι οὐδέποτε προστίθενται στίχοι, ἐὰν δὲν ἔξαντληθοῦν οἱ στίχοι τοῦ ρν' ψαλμοῦ.

2) Μετά τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἅγιασμός, ἐνῷ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλὰξ ἀργῆς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η̄ φόδης «Τριάδος ἡ̄ φανέρωσις».

3) Απὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14ης Ιανουαρίου ἀπόλυτης λέγεται ἡ̄ τῆς ἑορτῆς.

7. Παρασκευή (α' μεθέορτος ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). † Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Θεοφανείων §§5-7 καὶ §37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Η ἀκολουθία ως ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ιορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Ἐν Ιορδάνῃ». Ἀπόλυτης «Ο ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ιωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Τὸ μεσονυκτικόν, ως εἴθισται, καὶ ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ».

Εἰς τὸν δρθρὸν. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. «Ἔκαστον κάθισμα ἐκ δευτέρου (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ό ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ό α' τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ό Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ό τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φόδης τὰ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Στείβει θαλάσσης». Άντι τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου (*Τὴν τιμιωτέραν*), ό είρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ώς χθές), εἶτα ἡ̄ φόδὴ τοῦ Προδρόμου μὲ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ο τοῖς ἀσωμάτοις», Καὶ νῦν, «Υπὲρ εὐσπλαγχνίαν», καὶ ό είρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχή μου,... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξαστικὰ ως ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ».

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ως χθές. Μετὰ τὴν εῖσοδον ἀπολυτίκια «Ἐν Ιορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὄσοι εἰς Χριστόν» (κατ’ ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ Προδρόμου, 7ης Ιαν., «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Απολλὼ εἶναι» (Πρξ. ιθ' 1-8). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Βλέπει ὁ Ιωάννης τὸν Ἰησοῦν» (Ιω. α' 29-34). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἰεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡς τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Εἰς μημόσυνον αἱώνιον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ιορδάνῃ». Ἀπόλυσις ως ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὐτοῦ μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ είρμοι τοῦ β'^{ου} κανόνος τῶν Φώτων «Στείβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ιανουαρίου).

2. *Eἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἔως τῆς 13ης Ιαν. στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου».*

8. Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Eἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (γεν. τυπικαὶ διατάξεις §§52-63).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Ἀπόστολος Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, Κυρ. κζ' ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. σ' 10-17). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀνήγκηθι ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα. Πολυεύκτου μάρτυρος (†295)· Εὐστρατίου ὁσίου (θ' αἱ.). Ἡχος δ', ἐωθινὸν ζ'

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα §§ 8-10) ἡ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἀγίου τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εις τὴν θ'. Απολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς 4, Δόξα, «*Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...*» (ζήτει εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ιαν.), Καὶ νῦν, «*Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἵλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται*» (λιτὴ 6ης Ιανουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Tὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν Ιορδάνῃ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ο ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς...*»

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου· τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἔστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ιορδάνῃ*».

Εις τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Tὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἐν Ιορδάνῃ*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμιωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς (9 Ιαν.). Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν καὶ ὁ α' τῶν Θεοφανείων (ἄνευ είρμῶν) μὲ στίχον «*Δόξα σοι, ο Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Άπο γ' ὧδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μεθέορτον μεσῷδιον κάθισμα. Άφ' ζ' κοντάκιον καὶ οἶκος ἀναστάσιμα καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «*Στείβει θαλάσσης*»· «*Tὴν τιμιωτέραν*», «*Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «*Ὦτι ἥραν τὸν Κύριον*», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4, καὶ –διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον κατάλληλα μεθέορτα*— τὰ 4 ιδιόμελα «*Φῶς ἐκ φω-*

* Εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ὑπάρχουν προσόμοια τινὰ (πρὸς τὰ «*Aἱ ἀγγελικαὶ*» καὶ «*Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ*») ὡς ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ ὅρθρου, τὰ ὅποια κατ' ἀκρίβειαν δὲν ψάλλονται εἰς τὸ «*Πᾶσα πνοή*» οὕτε

τὸς» κ.λπ. (τῶν αὖν τῆς δησ Ἰαν.), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπισω», β) «Τί σοι ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπισω;», Δόξα, τὸ ζ' ἐωθινὸν «Ἴδοὺ σκοτία καὶ πρωί», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Άντιφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἔφυμνίων αὐτῶν, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ...», εἰς δὲ τὸ γ' «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἐν Ἰορδάνῃ», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ' 7-13) –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ– Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἄκοντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς»· «Πληρωθήτω»· «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ως ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

10. Δευτέρα. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης (†395). Δομετιανοῦ Μελιτινῆς (†602). Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. η' 7-13).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

11. Τρίτη. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου (†529).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ὁσίου, Παρασκ. β' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. σ' 17-23); Καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν». Δοξολογία

εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ώς ἐμφαίνεται ἐν τῇ Παρακλητικῇ καὶ ως γνωρίζουν καλῶς οἱ μύσται τῆς Ψαλτικῆς τέχνης. Βλ. καὶ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» ἄπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ σημειούμενος, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Οὐ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). κοινωνικὸν «Εἰς μνήμόσυνον αἰώνιον».

12. Τετάρτη. Τατιανῆς μάρτυρος (†226). Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων (†305).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ι' 1-18).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Ἰανουαρίου 12 (Ιω. ι' 39-42).

13. Πέμπτη. Ἐρμύλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων (†315).

Σημείωσις. Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθὸ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐτιον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ι' 35-ια' 7).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Τετ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

14. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἄπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ιαν. 6) μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν.

Ἐν τῷ ἔσπερινῳ ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, καὶ εἴτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ως εἰς τὸ Μηναῖον ἀπόλυσις, ως ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ἐν τῷ ὅρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' φόδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Τὰ ρέιθρα ἡγιασας»· ἀφ' οὗ, μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὅρθρου, ως ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἄνευ τοῦ ἀγιασμοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ως ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» καὶ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς

έορτῆς· Ἀπόστολος: τῆς ἡμέρας, Παρ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ια' 8-14). Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Σαβ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα (Μτθ. ιβ' 15-21). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡς τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ιορδάνῃ»· ἀπόλυτις, ως ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ειδήσεις. 1. Απὸ αὐριον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἀγίων) ἅρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητική.

2. Απὸ αὐριον ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἑορτῆς «Χέρσον ἀβυσσοτόκου», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν» (ζήτει 2 Φεβρουαρίου).

15. Σάββατον. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. ε' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ' 15-22).

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίπου, Ἐλασίπου κ.λπ. μαρτύρων (β' αἱ). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου. Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον»· κοντάκιον «Ποθήσας σοφέ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 4, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπίς», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἰσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου, πάναγνε» (Παρακλητική, Σαββάτῳ ἐσπέρας, ἥχος πλ. β').

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εις τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ως προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμων, καὶ ὁ α' τοῦ Μηναίου ἄνευ τῶν είρμων ἀπὸ γέ φόδης τὰ μεσώδια καθίσματα, ως ἐν τῷ Μηναίῳ ἀφ' οἵ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβνυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμον σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τοῦ Μηναίου «Οὐ σάρξ καὶ αἷμα, Πέτρε σοι» καὶ τὸ θεοτοκίον «Παρθένος παναμώμητος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Τοὺς πόνους τοῦ κηρύγματος» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἐις πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ», β) «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, τὸ η' ἑωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλῃ, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς οἵ φόδης τοῦ α' κανόνος τοῦ Μηναίου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὴν Ῥώμην μὴ λιπῶν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος: Κυρ. κθ' ἐπιστ., «὾ταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ» (Κλσ. γ' 4-11). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Λουκᾶ, «Εἰσερχομένον τοῦ Ἰησοῦ εἰς τίνα κώμην» (Λκ. ιζ' 12-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε»· «Ἐξίδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

17. Δευτέρα. † Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις (†1838).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὅρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμ. δ' ἑβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ ὁ τοῦ ἀγίου ἀνὰ 4. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Δεκ. 6, «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις» (Ἑβρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνήμοσυνον».

18. Τρίτη. † Αθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐργοις λάμψαντες» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὅρθρον, Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «Ἐγὼ εἴμι ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16). κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἀγίων καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: 18ης Ιαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν» (Ἑβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Үμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

19. Τετάρτη. Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ιουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ιεροδιακόνου τοῦ Πατμίου.

Διὰ τὰς ἑνὶ καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. α' 1-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 35-41).

20. Πέμπτη. † Εύθυμιον ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἔξ Ἀρτης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ ψαλτηρίου): τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύφραίνον ἔρημος» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμπτης δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο· καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Παρασκευή. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†662), Νεοφύτου μάρτυρος (†305). Πατρόκλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου τοῦ Γραικοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λα' ἐβδομ. ἐπιστ. (Ἰακ. β' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 22-24, 35-ζ' 1).

22. Σάββατον. Τιμοθέου ἀποστόλου (†96), Αναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†628).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, 22ας Ιανουαρίου (Β' Τιμ. α' 3-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 1-12).

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ. Κλήμεντος ἰερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀγκύρας († 312), Ἅγαθαγγέλου μάρτυρος (†312)· Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὁλύμπῳ (†1540). Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Χρηστότητα ἐκδιδαχθείσ», Δόξα, «Ο μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Τὸν θεῖον μαθητήν».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου 6, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἶσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὸν θαυμαστὸν ἐν ιερεῦσι», Καὶ νῦν, «Ἴδον πεπλήρωται» (Παρακλητική, ἥχος α', Σάββατον ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, «*Κλῆμα ὄσιότητος*», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εις τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*ΟΤὴν εὐλογημένην*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ τῶν είρμῶν· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «[*Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...*] Ἐν νόμον σκῆπτρῳ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*», τοῦ Μηναίου «*Ως Παῦλος ὁ ἀπόστολος*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Ως οὖσα καθαρώτατον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «*Ως ἐπ' ἐσχάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἶσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἄγγελικαι δυνάμεις*», «*Κλῆμα ὄσιότητος*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ο μήτραν παρθενικήν*». Απόστολος: Κυρ. λα' ἐπιστ.,

«Πιστὸς ὁ λόγος..., ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς» (Α΄ Τιμ. α΄ 15-17). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιδ' Λουκᾶ, «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰησοῦν» (Ακ. ιη΄ 35-43). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἰδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας, ως εἴθισται.

24. Δευτέρα. Ξένης ὁσίας (ε΄ αι.). Βαβύλα ιερομάρτ. (γ΄ αι.), Φίλωνος ἐπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου τοῦ ἐν Κύπρῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λβ΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Ιακ. β΄ 14-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε΄ ἑβδ. Ματθαίου (Μρ. ε΄ 24-34).

25. Τρίτη. † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) (†390).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Ο ποιμενικὸς αὐλός» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «Ἄμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. ι΄ 1-9). κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ιεράρχου· καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἵνων «Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις» (Παρακλ. ἥχος α΄, Δευτέρᾳ ἐπόπερας). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Άπόστολος: τοῦ ιεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς» (Εβρ. ζ΄ 26-η΄ 2). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι΄ 9-16). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

26. Τετάρτη. Ξενοφῶντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (ζ΄ αι.). Κλήμεντος ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (†1111).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λβ΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Ιακ. γ΄ 11-δ΄ 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε΄ ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ι΄ 7-13).

27. Πέμπτη. † Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ιεράρχου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἐλλείποντα στιχηρὰ ζήτει εἰς τὴν 13ην Νοεμ., λέγονται δὲ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν με-

γάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς». Εἰς τὸν ὅρθρον Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. 1' 1-9). Κανόνες, οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἀγίου. Καταβασίαι «Χέρσον ἀβύνσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἰσοδον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἰεράρχου καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: τοῦ ἰεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχερεύς» (Ἐβρ. ζ' 26 - η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 13 Νοεμ., «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. 1' 9-16). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

28. Παρασκευή. Ἐφράζμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὄσιου (δ' αἱ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. α' 1-β' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. c' 45-53).

29. Σάββατον. Ή ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἰερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου (†107).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. ε' 14-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 1-13).

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΒ'. † Τῶν τριῶν ἰεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου ἰερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὑρέσεως τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου (1823). Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν ι' (Τ.Μ.Ε., 30 Ἰανουαρίου §§4-6.)

Σήμειώσις. Ως ὄριζεται εἰς τὸ μηναῖον, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἰερομάρτυρος Ἰππολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Καὶ τρόπων μέτοχος»· κοντάκιον «Ἐξ ἐφάσ σήμερον ἔξανατείλας».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «KYPIE, EKEKRAΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τοῦ Μηναίου 4 εἰς 6, Δόξα, τῶν ἀγίων «Τὰς μνοσικὰς σήμερον», Καὶ τῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἀγίων «Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγgi φάσμάτων», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις» (Παρακλητική, ἥχος πλ. α', Σάβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλινσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῶν ἀγίων, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων «Ως τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυνέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν τὰ μετὰ τὸν πολυνέλεον καθίσματα τῶν ἀγίων «Οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι», Δόξα, «Ἐορτάζει σήμερον», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Προστασία ἅμαχε». Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμων καὶ οἱ δύο τῶν ἀγίων ἄνευ είρμων (ό ἐν τῷ Μηναίῳ κανὼν τῆς Θεοτόκου καταλιμπάνεται)· ἀπὸ γ' φόδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ εἴτα τὰ μεσφόδια καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον τῶν ἀγίων μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· εἴτα «Τὴν τιμιωτέραν» εἰς ἥχον βαρὺν είρμολογικόν, ἀκολούθως ἡ θ' φόδη τοῦ ἀναστασίμου κανόνος* τῆς Παρακλητικῆς εἰς 4 καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ θ' φόδη τῶν δύο κανόνων τῶν ἀγίων μετὰ τῶν μεγαλυ-

* Τὸ Τ.Μ.Ε. (30 Ιαν. §4) σημειώνει τὸν ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ ὁποῖος δῆμος ἐν Κυριακῇ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος, ὅπως ἐπίσης ὁρίζει τὸ αὐτὸ Τ.Μ.Ε. εἰς 25 Ιαν. §3, εἰς ἥν διάταξιν παραπέμπει καὶ διὰ τὴν ἀκολουθητέαν τάξιν τῆς σήμερον. Ψάλλομεν δὲ πάντοτε «Τὴν τιμιωτέραν» εἰς τὸν ἥχον τοῦ ἀμέσως μετ' αὐτὴν κανόνος ἡ είρμος.

ναρίων ἐν τέλει ό είρμος «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τὰ δύο τῶν ἀγίων καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἀγίων προσόμοια 4 μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Κανχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν», β) «Οἱ ἵερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τῶν ἀγίων «Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηγενῶν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευνλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»)

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφθων [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 τροπάρια ἐκ τῆς ζ' φύδης τοῦ α' κανόνος τῶν ἀγίων]. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλνσας τῷ σταυρῷ σου», «Τοὺς τρεῖς μεγίστους» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 30ῆς Ιανουαρίου (ζήτει ἐν τῷ Μηνολογίῳ). Ἀπόστολος τῶν ἱεραρχῶν, 18ης Ιαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν» (Ἐβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 30ῆς Ιαν., «Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν ἀποστολικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως συνήθως.

31. Δευτέρα. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (†311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἔξι μαρτύρων (†251), Ἡλίᾳ νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτᾳ (†1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἀπόστολος: παραλειφθείς, Κυρ. λβ' ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 9-15).

Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιε' Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 1-10).

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΔΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι καὶ ὀκτὼ
Ἡ ἡμέρα ᔁχεὶ ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13

1. Τρίτη. Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος (†250). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Αθηνῶν (†870), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου (†1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον «Οὐράνιος χορός», τοῦ μάρτυρος «Ο μάρτυρς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἥχος δ', πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον»

Ως ἀγκάλας σήμερον πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Σεπτ. 2 ('Ρωμ. η' 28-39)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 5-16)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Ὄπου τιμᾶται ἐπισημότερον ὁ ἄγιος Τρύφων ἢ ὁ ἄγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου συμψάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητικὴ.

3. Ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Μικροῦ Εὐχολογίου ὑπὸ τῆς Ἀποστ. Διακονίας (2013 καὶ ἐξης), εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ ἔχει προστεθῆ καὶ εἰδικὴ εὐχὴ διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ ὄντος.

2. Τετάρτη. † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Οὐράνιος χορός», Δόξα, «Ο μάρτυρς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀγκάλας σήμερον».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ή ἀκολουθία (ἄνευ ψαλτηρίου) ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἐσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦνται). Ἀπόστιχα τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ’ εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων· α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν»· β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ». Τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Ἀπόλυσις «Οὐ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ᾶπαξ).

Εις τὸ δρθρον. Εις τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοί καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον δρθρου τὸ τῆς ἑορτῆς, ὃ ζήτει Φεβρ. 2, «Ὕν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ» (Λκ. β' 25-32). Ο ν΄ ψαλμὸς καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ό κανῶν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»). Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· (άντι τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου) εἰς τὴν θ' φόδην στιχολογοῦνται τὰ μεγαλύνάρια «Ἄκατάληπτον ἐστί» μέχρι τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν» συμψάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης (ὁ είρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δίς), εἴτα ὁ είρμὸς «Θεοτόκε, ή ἐλπίς... Ἐν νόμον σκιᾶ». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ᾶπαξ).

Εις τὴν λειτουργίαν. Άντιφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούντα». Μετὰ τὴν εἴσοδον ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τὸ κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: 2ας Φεβρ., «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Ἐφρ. ζ' 7-17). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς» (Λκ. β' 22-40). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Θεοτόκε, ή ἐλπίς... Ἐν νόμον σκιᾶ καὶ γράμματι» (άντι τοῦ

Ἄξιον ἔστι). Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου» (ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν· ἀλληλούια»): «Εἶδομεν τὸ φῶς». Απόλυτις ως ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Υπαπαντῆς, εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναίων προτάσσεται καθ' ἐκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Εἰς τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63).

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἔως τῆς ἀποδόσεως σπιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς».

3. Πέμπτη. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἀννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων (†1822).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: τῶν ἀγίων, 3ης Φεβρουαρίου (Λκ. β' 25-38).

4. Παρασκευή. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου (†436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμιλογητοῦ (†868), Ἀβραμίου ιερομάρτυρος (†347).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. η' 1-10).

5. Σάββατον. Ἀγάθης μάρτυρος (†251). Πολυεύκτου Κωνσταντίνουπόλεως (†570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1774).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιε' ἐβδομ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 23-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. κδ' 34-37, 42-44).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν (ιεζ' Ματθαίου). Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αι.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἴσαποστόλου (†891). Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν ια'.

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Υπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ωρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἀγίων μητέρων τῶν τριῶν Ιεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Α΄. Συνήθης τάξις

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E. (2 Φεβρ. §§ 7-9) ἡ μὴ ἔօρτιος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου σήμερον καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα (6ης Φεβρ.) 3 «Ο ποιητὴς τῶν ἀπάντων» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἐρευνᾷτε τὰς γραφάς» (δοξαστικὸν λιτῆς τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο παλαιὸς ἡμερῶν» (ζήτει εἰς λιτῆν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν καὶ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων», «Ἐν ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα» (6 Φεβρ.). Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' φόδης μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Νηπιάζει δι' ἐμέ» (6 Φεβρ.)· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβνυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ είρμος «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», καὶ τὸ ὅμοιον τῆς ἑορτῆς «Τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος» (6 Φεβρ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ μηναῖον κατάλληλα μεθέορτα) τῆς ἑορτῆς 3 «Νόμον τὸν ἐν γράμματι» κ.λπ. (2ας Φεβρ.) εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν», β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ», Δόξα, τὸ ια' ἐωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ώς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὥδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σᾶσσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος Κυρ. ιζ' ἐπιστ., «Ὕμεῖς ἐστὲ ναὸς Θεοῦ ζῶντος» (Β' Κορ. σ' 16-ζ' 1); Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Ματθ., «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος» (Μτθ. ιε' 21-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

B'. Έόρτιος τάξις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Φωτίου

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Φωτίου –προστάτου τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος– τελεῖται πανηγυρικὴ συνοδικὴ λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Η ἑόρτιος ἀκολουθία τοῦ ἀγίου ψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος ἢ ἐκ τοῦ παραρτήματος τοῦ Μηναίου Φεβρουαρίου (έκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας) μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Υπαπαντῆς. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν συνοδί-

κὸν ἑορτασμὸν βλέπε εἰς τὸν «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθμοτυπίας», τύποις Α.Δ., ἐν Ἀθήναις 2012, σελ. 169 καὶ ἔξης (ἴδιᾳ περὶ τῶν ψαλτέων εἰς §§ 14, 17, 19, 21-24, καὶ 29).

2. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ἔχει μικρὸν ἐσπερινόν (στοιχεῖον μοναστ. ἀγρυπνίας), μέγαν ἐσπερινὸν μετ' εἰσόδου καὶ ἀναγνωσμάτων, λιτήν, 4 δοξαστικά, καθίσματα μετὰ πολυελέου, Εὐαγγέλιον ὅρθρον, καταβασίας καὶ αἱνους· ὅθεν ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων ἀγίων, κατὰ τὰς συναφεῖς ἀκολουθίας τῆς 11ης Ιανουαρίου καὶ τῆς 23ης Απριλίου καὶ τὰς παρεμφερεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε.: πρβλ. Τυπικὸν Γεωργίου Ρήγα, σ. 229-233 (καὶ σ. 181-183)· ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» Κων. Παπαγιάννη, ἔκδ. Ἀπ. Διακονίας, σ. 135-136, §§ 215-218.

3. Συνῳδὰ τῇ ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου, καταχωρίζονται ἐφεξῆς αἱ λειτουργικαὶ διατάξεις τῆς στήμερον «ἀναλυτικῶς καὶ μετὰ πάσης λεπτομερείας..., ὥστε οὐδεμίᾳ ἀπορίᾳ περὶ τῆς τηρητέας λειτουργικῆς τάξεως νὰ ὑφίσταται» (άριθμ. πρωτ. 5636/19-11-2015) κατὰ τὸν συνοδικὸν ἑορτασμόν.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, μεθέορτα 3 «Ο ποιητὴς τῶν ἀπάντων» κ.λπ. (ηνς Φεβρ.), καὶ τοῦ ἱεράρχου τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῆ» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Οσιε τρισμάκαρ ἀγιώτατε», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς Ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων», Καὶ νῦν, «Ο παλαιὸς ἡμερῶν» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τὸ ἀναστάσιμον «Ἐξ ὄψους κατῆλθες», Δόξα, τοῦ ἱεράρχου, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ὑψηλὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εις τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ώς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ ἐσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ’ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ μηναίου, «Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων», «Ἐν ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα» (6 Φεβρ.). εἴτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ἀγίου «Οἱ ιεράρχης καὶ σεπτὸς θεηγόρος», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὄμόχον «Σαρκὶ νηπιάσαντα ἐξ ἀπειράνδρου μητρός» (4 Φεβρ.), καὶ τὰ εὐλογητάρια· ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ὑπαπαντῆς καὶ ὁ τοῦ ιεράρχου· ἀπὸ γ’ ὡδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ιεράρχου, τὸ μεσώδιον κάθισμα αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλλάδος, Δόξα, Καὶ νῦν, μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Νηπιάζει δι’ ἐμέ» (6 Φεβρουαρίου)· ἀφ’ ζ’ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ ιεράρχου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιότεραν» καὶ ὁ είρμος «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμον σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τὸ τοῦ ἀγίου «Προστάτην σε θερμότατον» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος» (6 Φεβρ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ιεράρχου ἔτερα 4 «Τῆς ἐκκλησίας τὸν θεῖον» κ.λπ., μετὰ τῶν ἔξῆς στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· α) «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», β) «Οἱ ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τὸ ια' ἑωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίων αὐτῶν ώς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ’ ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἀγίου].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», τοῦ ιεράρχου «Ως τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ιεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς» (Ἑβρ. ζ' 26-η' 2)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Ματθ., «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος» (Μτθ. ιε' 21-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἰδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως. Ἡ ἀπόλυτικη μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

7. Δευτέρα. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (δ' αἱ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος (†946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. β' 21-γ' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 13-17).

8. Τρίτη. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου (†620 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτ. γ' 10-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 18-27).

9. Τετάρτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Υπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος (†257). Φιλαγρίου Κύπρου, Παγκρατίου Ταυρομενίου (δ' αἱ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (Φεβρουαρίου 2) ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὅρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· δθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς: Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτ. δ' 1-11). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 28-37).

10. Πέμπτη. † Χαραλάμπους ιερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία, ἔορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ώς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου, ζήτει Τρίτῃ ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες· ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἀγίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκ. – τοῦ ἀγίου, ζήτει 26 Οκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, Σαβ. γ' ἐβδ. Ιωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. 1ε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ αὐριον ἄρχεται πάλιν ψαλλομένη ἡ Παρακλητική. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις (§§1-30).

11. Παρασκευή. Βλασίου ιερομάρτυρος (†316). Θεοδώρας βασιλίσσης (†867) τῆς στερεωσάστης τὴν ὄρθοδοξίαν.

Ἀπόστολος ἡμέρας, Παρ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 1-10).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Παρασκ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 1-9).

12. Σάββατον. Μελετίου Ἀντιοχείας (†381). Ἀντωνίου (Β') Κων/πόλεως (†901), Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (†1748).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἐμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Σαβ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Σαββάτου ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε' αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας (†607). Ἡχος α', ἐωθινὸν α'. (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§1-3).

Ἄρχεται τὸ Τριῳδιον

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμψαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριῳδίου περιεχόμενοι ὕμνοι. Ἐν τισι ναοῖς πρὸ

τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ τίθεται ύπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ηὐτρεπισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριῳδίου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (έκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίοις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνος μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χεῖρας τὸ Τριῳδίον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρᾶς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριῳδίου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου «Μὴ προσευξώμεθα», «Φαρισαῖος κενοδοξίᾳ» εἰς 3, Δόξα, «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Βεβαρημένων τῶν ὄφθαλμῶν μου», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ. (ζήτει ταῦτα εἰς τὸ Μ. Ωρολόγιον, ἐν τῷ μεσωρίῳ τῆς Α' ὥρας ἢ ἐν τέλει τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως).

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (α'), μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ εἰδικὰ τροπάρια τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου (μέχρι τῆς ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν), ἢ τοι Δόξα, «Τῆς μετανοίας», Καὶ νῦν, «Τῆς σωτηρίας», καὶ εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς» τὸ ἰδιόμελον «Τὰ πλήθη».

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρμων) καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· ἀπό

γ' φόδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριῳδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας»· «Τὴν πιμιωτέραν», «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ Τριῳδίου «Ὑψηλορίαν φύγωμεν» καὶ τὸ ὅμοιον θεοτοκίον «Ο ποιητὴς τῆς κτίσεως».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα), Δόξα, «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι», Καὶ νῦν, «Ὑπερενδογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τὸν μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ ζ' φόδη τοῦ Τριῳδίου εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Φαρισαίου φύγωμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. λγ' ἐπιστολῶν, «Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β' Τιμ. γ' 10-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Λουκᾶ, «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἴερόν» (Λκ. ιη' 10-14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Ειδήσεις. 1. Ἐν τύχῃ ἀγίον ἑορταζομένον μνήμη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἑβδομάδας τοῦ Τριῳδίου, κοντάκιον ἐν τῇ λειτουργίᾳ λέγεται τὸ «**Προστασία τῶν χριστιανῶν**», καθόσον καὶ ἐν τῷ ὅρθρῳ καταβασίαι λέγονται «**Ἄνοιξα τὸ στόμα μου**» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία, σελ. 34, ὑπόσημ. 13).

2. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ἡ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

14. Δευτέρα. Αὐξεντίου ὁσίου (†470). Ἀβραὰμ (ε' αἱ.) καὶ Μάρωνος (δ' αἱ.) τῶν ὁσίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 20-β' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 9-13).

15. Τρίτη. Ὄνησίμου ἀποστόλου (†109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε' αι.), Μαΐωρος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ (†1960).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. β' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 14-23).

16. Τετάρτη. Παμφύλου μάρτυρος (†307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. γ' 1-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 24-31).

17. Πέμπτη. Θεοδώρου μεγαλομάρτ. Τήρωνος (†307). Μαριάμνης ἀδελφῆς ἀποστ. Φιλίππου (α' αι.), Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας βασιλέων, Θεοδώρου νεομάρτ. ἐν Μυτιλήνῃ (†1795).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. α' 8-β' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

18. Παρασκευή. Λέοντος πάπα Ῥώμης (†461). Ἅγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ' αι.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. β' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιδ' 3-9).

19. Σάββατον. Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α' αἰών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Αθηναίας (†1589).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούϊα» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ζ' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 46-κα' 4, η' 8).

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἑορτάζοντας τὴν ἀγίαν Φιλοθέην ναὸν ἡ ἀκολουθία γψάλλεται ἐκ τῆς ιδιαιτέρας φυλλάδος αὐτῆς.

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ' ΛΟΥΚΑ). Λέοντος ἐπισκ. Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου. Ἡχος β', ἑωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε». κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ιδιόμελα τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, Δόξα, «Ω πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῆς πατρικῆς δω-

ρεᾶς», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου». Ἀπολυτίκιον «Οτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς» κ.λπ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Οτε κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (β')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ως συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

KANONEΣ ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρμων), καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Άπὸ γ' ὧδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, τὸ μεσώφδιον κάθισμα τοῦ Τριῳδίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Άφ' ζ' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοὶ τοῦ Τριῳδίου «Τὴν Μωσέως φόδήν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τῶν γηγενῶν τίς ἥκουσεν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου 3 «Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνὴν» κ.λπ., Δόξα, «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν, «Υπερευνλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φόδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριῳδίου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου «Τῆς πατρώας δό-

* Τὸ ἐν λόγῳ κάθισμα ὑπάρχει διωρθωμένον καὶ πλῆρες (μετὰ πολλῶν ἄλλων διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων) εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Απ. Διακονίας ἔκδοσιν τοῦ Τριῳδίου (Αθῆναι 2014, σελ. 40), ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀοιδίμου ιερέως Κων. Παπαγιάννη.

ζῆς σου». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. λδ' ἐπιστ., «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α' Κορ. 5' 12-20). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο νιόντας» (Λκ. 1ε' 11-32). Κοινωνικὸν «Αἴνειτε»· καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως.

Εἰδησις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

21. Δευτέρα. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἱ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (†360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (†633), Ἰωάννου Κων/πόλεως (†577).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. β' 18-γ' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρεω (Μρ. ια' 1-11).

22. Τρίτη. Η εὔρεσις τῶν ἵ. λειψάνων τῶν ἀγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου (†395-423).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 10-42).

23. Τετάρτη. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης (†166).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 21-δ' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).

24. Πέμπτη. † Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνείᾳ τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τ. κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὴν α' στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» ἐσπέρια προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «Χαίροις ἡ ἵερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὄμόηχον α' θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ζήτει ταῦτα μετὰ τὸν ὅρθρον τῆς 24ης καὶ πρὸ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς 25ης τοῦ μηνὸς) προσόμοια 3, «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, μὲ στίχους εἰς μὲν τὸ β' «Ἐκεῖ ἔχανατελῶ κέρας τῷ Δανίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μον», εἰς δὲ τὸ γ' «Ἐνύφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν», Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἴδιομελον «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὄμόηχον θεοτοκίον

«Χαῖρε, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν» (ζήτει αὐτὸς εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχικοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 24ης). Ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (ψάλλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰώνων ἰδιόμελον «Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα».

Εἰς τὸν δρθρὸν. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ δρθροῦ, ἐν ᾧ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ζ' 17-30). Κανόνες ὁ μικρὸς παραικλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν εἱρμῶν· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φῶντος φῶς λάμψαι (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εῖσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

25. Παρασκευή. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου (†335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Ιω. 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 20, 22, 25, 33-41).

26. † Ψυχοσάββατον. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὁρθοδόξων χριστιανῶν». Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης (†420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει (†1575).

(Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψδίου §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ β' ἥχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου.)

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAEA*» –εἰς στίχους 6–, ἐσπέρια μαρτυρικὰ τοῦ β' ἥχου 3 («*Tῶν ἀγίων μαρτύρων*», «*Xοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν*», «*Μεγάλῃ ἡ δόξα*»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) «*Tῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἴδιομελον «*Θρηνῶ καὶ ὁδύρομαι*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «*Παρῆλθεν ἡ σκιά*».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «*Φῶς ἵλαρόν*», καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἥχον πλ. δ', τὸ «*Ἄλληλονία, ἀλληλούια, ἀλληλούια*» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «*Μακάριοι οὓς ἔξελέξω*», τὸ δὲ γ' «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*»· εἴτα εὐθὺς τὸ «*Καταζίωσον*» κ.τ.λ. ώς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ψάλλεται κανονικῶς* τὸ δ' μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἥχου, ώς ἔξης.

Oι τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἡζιώθησαν, καὶ ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι· Κύριε πρεσβείας αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος. *Aἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.*

Οἵμοι! οἵον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχή, χωριζόμενη ἐκ τοῦ σώματος! οἵμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὅμιματα ρέπονσα, ἀπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνοντα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· δι’ ὁ ἀγαπητοί μους ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. *Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε.*

Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας· ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ᾧ τὰ κρυπτὰ τῆς ἐκάστον πράξεως, φανερὰ παρίσταται ἐνώπιον σου· τότε φεῖ-

* Ή διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. περὶ 4 μαρτυρικῶν εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ παρόντος ἐσπερινοῦ ὄφείλεται εἰς παλαιὸν τυπογραφικὸν λάθος, ώς ἔχει καταδειχθῆ ὑπὸ πολλῶν μελετητῶν.

σαί μον ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μον συγχώρησιν διδούς, τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσῃς με.

Δόξα, «Ἄρχῃ μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἥχου «Ἐν οὐρανοῖς θαλάμοις» ἄνευ τῶν είρμων εἰς τὰ ἔξης προῦμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἑκάστης ὡδῆς εἰς τὸ «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπανσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»·

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται»·

τὸ 3ον τροπάριον εἰς τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι»·

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ ἀεί»·

μετὰ τὴν θ' ὡδὴν ὁ είρμος αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ο βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος», ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ή ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὄτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ιερεὺς ιστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὅποιας εύρισκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποιχομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ώς ἔξης:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰώνιον μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαίσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰώνιον κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλη-

μα ἑκούσιον τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«὾πως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Οἱ ιερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἄπαξ. Οἱ ιερεὺς τὴν εὐχήν·

«Οἱ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπτανσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὄρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος δὲς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπτανσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὄρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ...»

Οἱ χοροὶ τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἐκ τρίτου. Οἱ ιερεὺς «Σοφία»· «Οἱ ὡν εὐλογητὸς» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μον», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Αντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἕχον πλ. δ' τὸ «Ἄλληλονια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» τετράκις, δὶς ἀνευ στίχου καὶ δὶς ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μα-

κάριοι οὓς ἐξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ώς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἑσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «὾τι σὸν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἥχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) «Ο φαιδρύνας τοὺς ἄγίους» κ.λπ. –εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Πάντα ύπερ ἔννοιαν». Εὐθὺς (ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ώς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἑσπερινόν. Οἱ χοροὶ τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κάθισμα «Ἄνάπανσον, σωτὴρ ἡμῶν», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ο ἐκ παρθένου ἀνατείλας».

ΚΑΝΩΝ. Ό ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανὼν μετὰ τῶν είρμων αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια α) «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε», β) «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν», γ) «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται», δ') «Ἄνάπανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου». Άπο γ' ὁδῆς ψάλλεται ὁ είρμὸς αὐτῆς, ἡ αἴτησις, καὶ τὸ μεσῷδιον κάθισμα «Ο δι' ἡμᾶς ύπομείνας» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· ἀφ' οὗ ὁδῆς ὁ είρμὸς αὐτῆς, ἡ αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ψάλλεται ὁ είρμὸς τῆς η' ὁδῆς «Τὸν ἐν ὅρει ἀγίῳ»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ είρμὸς τῆς θ' ὁδῆς «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», τὸ ἔτερον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες» κ.λπ., ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἶτα «Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὅρθρου τῶν καθημερινῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ β' ἥχου) «*'Ρύμην τοῦ θανάτου*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχοσαββάτου «*Ἄλγος τῷ Ἀδάμῳ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «*Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*»· «*Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ο βάθει σοφίας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα*», ώς ὄριζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε. (διάταξις Τριψίου, εἰς τὸ τέλος τῆς §8).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ σ' φόδη τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου· ἀν δύως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «*Ο βάθει σοφίας*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἀγίων*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουνιάριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος κοιμηθέντων, «*Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν*» (Α΄ Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «*Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε*» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ Έξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἔστιν*». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οὓς ἔξελέξω*». «*Εἴδομεν τὸ φῶς*». «*Πληρωθήτω*».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἰερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ώς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Οἱ ιερεὺς «*Toῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος*», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυτικος τῆς λειτουργίας.

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «*Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*». Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου (η' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου. Ἐφραὶμ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1998). Ἡχος γ', ἐωθινὸν γ' (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «*Ο βάθει σοφίας*»· κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἀγίων*».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκρα-
ξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου προσόμοια 4 «὾ταν μέλλῃς
ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «὾ταν τίθωνται θρόνοι»,
Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ
ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἵμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «Ἄνυμφεν-
τε παρθένε». Απολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα,
Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ
ῆχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ιδιόμελον τῆς λιτῆς «Τὰς τοῦ Κυ-
ρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὑπὸ τὴν σήν, δέ-
σποινα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κα-
τανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εις τὸ ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον
«Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν
μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν πο-
ταμῶν Βαβυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλο-
γητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ
ῆχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (γ')· μετὰ τὸν νέον ψαλμόν, τὰ τροπά-
ρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ως συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου ἀπὸ γένεσθαι
τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ
Τριῳδίου καθίσματα (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «Τὸν
πάντων ποιητήν»)· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριῳ-
δίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τι-
μιωτέρον», ὁ είρμος «Ἄσπόρου συλλήψεως».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γένεσθαι
μετὸν «Ὦτι Χριστὸς ἐγήγερται», καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ θε-
οτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳ-
δίου ιδιόμελα 3 «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην» κ.λπ., Δόξα,
«Προκαθάρωμεν ἐαυτούς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξο-
λογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ
εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἔχου καὶ ἡ σέριφη τοῦ κα-

νόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐνύφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου «὾ταν ἔλθης, ὁ Θεός». Προκείμενον καὶ ἀλληλουνιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς*. Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «὾ταν ἔλθη ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτθ. κε' 31-46). Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρούσης ἐβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὖσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ώδιν καὶ ἰχθύων καταλόμεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

28. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὄμολογητοῦ (†750). Προτερίου Αλεξανδρείας ιερομάρτυρος (†457), Κυράννης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (†1751).

Συμφώνως μὲ σημείωσιν τοῦ Μηναίου, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ τοῦ Ἀρμαίου (29 Φεβρουαρίου), ἐπειδὴ τὸ ἔτος δὲν εἶναι δίσεκτον.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ἐσπέρια τῆς Παρακλητικῆς 3 (ἐκ τῆς α' ὄμάδος δύο καὶ ἐν ἐκ τῆς β' ὄμάδος στιχηρῶν) καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἄνευ εἰσόδου «Φῶς ἥλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἴδιομελον τοῦ Τριῳδίου (σήμερον «Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν») δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (σήμερον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν»), Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον τῶν καθημερινῶν (σήμερον «Τῇ ἀνατραφείσῃ») (βλ. εἰς Ὁρολόγιον), καὶ ἀπόλυτις.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ώς διατάττεται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ

* Προκείμενον, ἵχος βαρύς, «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἴσχυς αὐτοῦ», στίχ. «Αἴνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός». — Άλληλουνιάριον, ἵχος πλ. δ', στίχ. α' «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν», β' «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει».

τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας φόδας λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς φόδας τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς φόδας α', η' καὶ θ')· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης φόδης λέγεται ὁ είρμος μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ είρμοι ἐν τέλει τῶν φόδων γ', σ', η' καὶ θ' εἰς τὰξιν αὐτῶν· καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ως εἴθισται, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ήμέρας τῆς ἑβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον τῆς ήμέρας [καὶ «Προστασία»]. Άναγνώσματα τῆς ήμέρας (σήμερον Δευτ. τῆς Τυροφάγου· Γ' Ἰωάν. 1-15, καὶ Λκ. ιθ' 29-40, κβ' 7-39)· κοινωνικὸν τῆς ήμέρας.

Σημειώσεις. 1. *Aἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς διεξάγονται ως διατάπτονται ἐν τῷ Τριῳδίῳ καὶ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον (πρβλ. T.M.E., διάταξις Τριῳδίου §13)· ἀν δωμας ἐν τινι ήμέρᾳ τύχῃ ἐορτὴ ἡ μνήμη ἀγίου, παραλείπονται τὰ τοῦ Τριῳδίου.*

2. *Tῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας τῆς παρούσης ἑβδομάδος ἀντὶ προκειμένου ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» (γ') μετὰ στίχων, ἀντὶ δὲ ἀπολυτικίου ψάλλεται τὸ «Θεοτόκε παρθένε», διότι δὲν γίνεται λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ήμέρᾳ· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ἀπόλυτις.*

3. *Tῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς ὅσας φόδας τὸ Τριῳδιον ἔχει μόνον ἕνα κανόνα, προηγεῖται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰς λοιπὰς φόδας λέγονται μόνον τὰ δύο τριώδια.*

